

*Üçlüyün - Rəsul Rzanın, Nigar Rəfibəyli-
nin və Anarın Azərbaycan ədəbiyyatının tale-
yində oynadıqları möhtəşəm rol məni həmişə
qürurlandırır. Və bu təəssüratımı sonra da
elə Rəsul Rza üslubunda - sərbəst janrda şeir-
rə çevirdim. Bu şeirimlə 80 yaşı tamam olan
Anarı təbrik edirəm.*

Qərib MEHDİ

**RƏSUL BİR ÇINARDI,
NİGAR BİR ÇINAR**

Gəncə, Göyçay -
çinarlar, adamlar şəhəri;
Gəncə, Göyçay -
arzular, qovğalar şəhəri.
Çinarlar ekilir, adamlar doğulur
Gəncədə, Göyçayda;
ağaclar qırılır,
adamlar qovulur
Gəncədə, Göyçayda.
İyirminci əsrin ilkinliyində,
günlərin bir günündə

iki müsafir üz tutdu Bakıya:
Göyçaydan xan Çinar,
Gəncədən xanım Çinar.
Bir alın yazısı,
bir tale toplusu,
bir amal mücadiləsi görüşdü
Rəsul-Çinarla Nigar-Çinarı.
Hər ağrıya,
hər müjdəyə,
hər hücumə tən oldular;
həsrətə qarşı dayanıb,
Arazsız vətən oldular.
Beləcə sinə gərdilər
zamanın şaxtasına, saxtasına;
qoşa adam,
qoşa ağac,
qoşa şəhər kimi getdilər
yaxşının sevincinə,
yamanın yasına.
Hərəsi bir qələm oldu.
Yazdılar, yaratdılar,
kitabdan kitaba boy atdılar.
İki qəlbin məhsulu
dövrələdi otaqları -
ortada laylalı bir beşik.
Yatır o beşikdə
atası Göyçay, anası Gəncə olan
körpə qələm,
bala Çinar...
Açımtı: Rəsul oğlu Anar!